

Ongecoördineerd Onderbanken/ Beekdaelen...

In de stormachtige herfstavonden is het toch nog goed even een ommetje te maken. Tussen de wolkenlierten breekt af en toe de maan door en dan kun je wat meer van de omgeving zien.

Tot mijn verbazing zag ik dat op de kruising Moltweg en Grachtweg gloednieuwe kunststof paaltjes waren geplaatst met glimmende metalen iconen op de afgeschuinde bovenkant. Even met de zaklamp schijnen... warempel de door gemeente Schinnen geplaatste rond paaltjes van kastanje hout (in elk geval natuurlijk hout) waren vervangen door imitatiehouten paaltjes die in het centrum van Den Haag niet zouden misstaan. Door wie zouden ze zijn geplaatst? Waarom? Het mysterie van toen werd ook enkele weken naderhand opgelost. De gemeente had iets vernomen over wandelroutes...

Verder doorlopend zag ik ook dat deze paaltjes in de Maastrichterweg, ter hoogte van de Streekweg vervangen waren. Zouden ze alle houten paaltjes door deze nieuwe "bling-bling" dingetjes gaan vervangen en wie betaalt dat? Nogal wies, de belastingbetaler van Schinnen of Onderbanken. Maar die hebben niet om deze verkwisting gevraagd, zeker niet nu de gemeente beweert bijna aan de bedelstaf te zijn.....

Verder door lopend zie ik de verkeersafzettingen, bedoeld om de werkzaamheden aan de erosie maatregelen in de Maastrichterweg ongehinderd te laten doorgaan, achteloos als een stuk vuil in de taluds gegooid zijn.

Schandalig! Wie kijkt daar nog naar om? Wie betaalt dat, als deze voorzieningen door deze behandeling vervangen moeten worden?

Nogal wies, de belastingbetaler van Onderbanken.

In de taluds van de Maastrichterweg zijn op een aantal plaatsen overstorten gemaakt met PVC pijpen. Ik hoop dat deze constructies in de toekomst intact blijven tegen het watergeweld.

Voorlopig geef ik ze het voordeel van de twijfel!

Maar in diezelfde Maastrichterweg is men ook op diverse plaatsen overstorten aan het maken met steenbezettingen.

Ik zag dat tijdens de aanleg bij één plek het verwoestende water reeds zijn werk had gedaan en aan de zijkant de constructie reeds had uitgespoeld.

Een uit de hand gelopen hobby? Of moesten de stenen – van de voorgaande constructies die óók niet voldeden – worden opgemaakt?

Het effect in deze voorheen zo mooie natuurlijke weg is, dat op zeker tien plaatsen een forse ingreep in de taluds is gedaan, zodanig dat hij er begint uit te zien als de stadsautoweg van Heerlen. Alleen is hij nog niet zo breed.

Ook is dit gedeelte van de afgesloten Maastrichterweg dit najaar reeds zeker twee keer geveegd. Waarom, voor de hazen of de konijnen? Of omdat het nou eenmaal zo leuk is daar?

De bijeengeveegde bladeren worden op hopen gedeponneerd in de taluds en worden hopelijk nog voor het uitkomen van het speenkruid in het voorjaar opgeladen.

Ik zeg hopelijk, want vorig jaar is het op hopen geveegde maaisel óók blijven liggen. Alles bij elkaar is zo langzamerhand het voorheen prachtige, natuurlijke holle gedeelte van de Maastrichterweg verworpen tot een rommelig, geürbaniseerd en ongecoördineerd zootje.

Wat deze prachtige holle weg dringend nodig heeft is rust, stop met dat ongecoördineerd ingrijpen, zorg voor het netjes afvoeren van de bladerbergen en sluit hem definitief af voor gemotoriseerd verkeer en laat de natuur een lange periode zijn gang gaan misschien dat het dan nog wat wordt....

Pierre Lindner